

РЕШЕНИЕ

№ 8443

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7913** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. Т. П. срещу Решение № 3123/ 02.07.2024 г. постановено по НАХД № 6251/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 – ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № VI-61 от 07.04.2024 г., издадено от началник на 01 РУ-СДВР, с което на Ц. Т. П. е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 1000 лева, на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ, за извършено нарушение на чл. 21, т. 9 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Касаторът твърди, че решението е неправилно, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон. Твърди, че съдът не е изяснил всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Счита, че съдът не е събрал писмени доказателствени средства, от които да се установи компетентността на АНО, а именно, че не е указал на началник на 01 РУ на СДВР, че следва да представи заповед, по силата на която да е видно, че актосъставителя на АУАН е бил упълномощен да съставя такъв по смисъла на ЗАНН и да е видно, че началника на 01 РУ-СДВР също е надлежно упълномощен да издава НП по смисъла на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ. Излага доводи, че процесуалните

пропуски на административния орган, свързани с доказването, са довели до неправилно прилагане на диспозицията на материалноправната разпоредба на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав.

Ответникът – Началник на 01 РУ-СДВР, чрез представен писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че напълно е осигурено правото на защита на жалбоподателя. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 07.04.2024 г., около 14:35 часа в [населено място], жалбоподателят Ц. П. се опитал да влезе на територията на спортен обект - националният стадион „В. Л.“, където следвало да се проведе футболна среща между отборите на П. „Л.-С.“ и П. „ЦСКА-С.“. При осъществяването на проверката на лицето от служителите, които осъществявали проверката, за да не се допуска внасянето на забранени предмети на територията на стадиона, било установено, че лицето има в левия страничен джоб на панталоните си четири предмета, с цилиндрична форма и фитил, представляващи пиротехнически средства.

На същата дата полицейски инспектор в 01 РУ-СДВР съставил срещу Ц. Т. П. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на същата дата нарушение по чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ. Нарушителят подписал съставения против него АУАН без възражения.

В същия ден, на жалбоподателя била издадена и принудителна административна мярка с № 24-VI-55-0136, с която му била наложена забрана за посещаване на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година. Тази принудителна административна мярка (ПМ) била обжалвана от Ц. П., като с Решение № 9491 от 21.06.2024 г. по адм. д. № 3954/2024 г. на 35 състав на АССГ, жалбата е отхвърлена.

Въз основа на издадения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление с № VI-61 от 07.04.2024 г., издадено от началника на 01 РУ-СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за извършено нарушение на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, на Ц. Т. П. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1000 лева, на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ.

За да постанови решението, районният съд е приел, че намерените в жалбоподателя предмети са имали характер на пиротехнически средства, поради което нарушението

се явява осъществено от обективна страна. СРС е счел, че нарушението е осъществено виновно, защото лицето е съзнавало, че е забранено внасянето на подобни предмети на територията на обекта, в който се провежда спортно мероприятие, и въпреки това е направил опит да ги внесе на територията на стадиона. Приел е, че е наложено минималното по закона наказание, което се явява съответно на обществената опасност на дееца и на тази на извършеното нарушение, което е първо поред за П..

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, като по делото са разпитани всички лица, имащи отношение по случая, разгледани и обсъдени са всички писмени доказателства. По отношение на свидетелските показания на свидетеля Й. настоящият състав приема, че въззивната инстанция, изслушала непосредствено свидетеля, разполага с преценката да реши дали изложените факти и обстоятелства кореспондират с останалите събрани по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. Суверенно право на решаващия съд е да даде вяра на едни и да отхвърли други доказателства, които им противоречат. Във всички случаи обаче съдът е длъжен да вземе решението си по вътрешно убеждение, което не е произволно, а основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководи от закона (чл. 14, ал. 1 от НПК).

В допълнение трябва да бъде отбелязано, че по смисъла на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, „противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с оцветяващи вещества; сигнални ракети, взривни устройства, пиротехнически изделия и други общоопасни средства, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните“.

В случая жалбоподателят е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, тъй като по време на извършената на 07.04.2024 г. проверка на КПП-сектор Г преди провеждането на футболната среща между отборите на П. Л. и П. ЦСКА е установено, че носи в левия страничен джоб на черен панталон 4 броя пиротехнически изделия с надпис „Енигма“. Спортното хулиганство е доказано. За това нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства не са ангажирани. Оспорването на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства.

Съответната на нарушението по чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ санкционна разпоредба е тази на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Последната предвижда за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 да се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години. В случая наложената санкция е в законоустановения минимум.

Изпълнителното деяние на жалбоподателя се изразява в носене на пиротехнически средства, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните, на отиване към спортния обект, преди във връзка със спортното мероприятие.

Изложените от СРС мотиви за осъществяване на нарушението, предмет на НП от обективна и субективна страна, са обосновани и съответни на установеното от фактическа страна. В този смисъл същата се възприема изцяло от АССГ, което е допустимо съгласно чл. 221, ал. 2, изр. 2-ро от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Неоснователно е и възражението, че началник на 01 РУ на СДВР не е надлежно оправомощен да издава НП по смисъла на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, доколкото по делото е представено удостоверение от Отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, с което се удостоверява, че със Заповед № 8121К-1324/08.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи, комисар И. З. е преназначен на длъжност началник на 01 Районно управление при СДВР.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива, за които АССГ следи служебно, оспореното въззивно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника по касационната жалба следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3123/ 02.07.2024 г. постановено по НАХД № 6251/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 – ти състав.

ОСЪЖДА Ц. Т. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно.